

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Jitky Zavřelové a Petra Mikeše v právní věci žalobce: **Mgr. V. V.**, proti žalovanému: **Úřad městské části Praha 6**, se sídlem Československé armády 601/23, Praha 6, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 7. 2020, čj. 17 A 66/2020-27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce k Městskému soudu v Praze podal žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného ze dne 3. 4. 2020 spočívajícím v odstranění bronzové sochy maršála Ivana Štěpanoviče Koněva z náměstí Interbrigády, Praha 6. Žalobou se domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost instalovat danou sochu zpět na náměstí Interbrigády a uvést památník do původního stavu ke dni 2. 3. 2020, a to ve lhůtě 40 dnů od právní moci rozsudku. Eventuálně, pokud by žalovaný do vynesení rozsudku od tvrzeného nezákonného zásahu upustil, domáhal se určení, že zásah žalovaného spočívající v odstranění sochy byl nezákonný.

[2] Městský soud v záhlaví uvedeném usnesením žalobu jako nepřipustnou odmítl. Dospěl k závěru, že tato socha byla majetkem hlavního města Prahy svěřeným do správy žalovaného, který při dispozici s tímto majetkem vystupoval jako soukromoprávní subjekt a činil tak prostřednictvím svých volených orgánů. Žalovaný při odstranění sochy nevystupoval vrchnostensky jako správní orgán ve smyslu legislativní zkratky zavedené v § 4 odst. 1 s. ř. s.

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal kasační stížnost, v níž namítl, že městský soud věc nesprávně posoudil, neboť žalovaný jako správní orgán zasáhl do stěžovatelova veřejného subjektivního práva na legitimní očekávání, že žalovaný bude postupovat v souladu s právem. Zejména mu zamezil v přístupu k soše a památníku maršála Koněva, což je dle stěžovatele v rozporu s veřejným pořádkem. Navrhl zrušení napadeného usnesení a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Kasační stížnost není přípustná.

[6] Městský soud žalobu stěžovatele odmítl, neboť při odstranění sochy žalovaný konal v rámci soukromoprávní správy svěřeného majetku. Jeho jednání nepředstavovalo zásah správního orgánu, a proto nebyla naplněna podmínka pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Stěžovatel v kasační stížnosti však pouze zopakoval část své žalobní argumentace, že žalovaný při odstranění sochy jednal z pozice správního orgánu, neboť zasáhl do jeho veřejného subjektivního práva spočívajícího v legitimním očekávání na postup v souladu s právem. Stěžovatel tedy vůbec nereflektoval odůvodnění městského soudu k této otázce, neboť neuvedl, z jakých důvodů jsou nesprávné závěry, které městský soud v napadeném usnesení uvedl k postavení žalovaného a k pravomoci správních soudů. V opakování žalobní námitky pro její stručnost nelze spatřovat ani setrvání na dříve vznesené argumentaci, která je nadále schopná obstát proti závěrům městského soudu. Kasační námitku tak nelze projednat, protože nesměřuje proti rozhodovacím důvodům. Jelikož se jedná o jedinou kasační námitku, je kasační stížnost jako celek nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. (rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2021, čj. 8 As 124/2019-46, body 67 a 68, či obdobně usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS).

[7] Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost jako nepřípustnou [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. O vrácení zaplaceného soudního poplatku Nejvyšší správní soud rozhodl podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. Zář 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu